УКРАЇНА
ВИЩА РАДА ПРАВОСУДДЯ
ЧЛЕН ТРЕТЬОЇ ДИСЦИПЛІНАРНОЇ ПАЛАТИ
ГОВОРУХА ВОЛОДИМИР ІВАНОВИЧ
УХВАЛА

3 лютого 2020 р. Київ 686/0/18-20

Член Третьої Дисциплінарної палати Вищої ради правосуддя Говоруха В.І., провівши попередню перевірку дисциплінарної скарги Веселова Сергія Сергійовича стосовно судді Сєвєродонецького міського суду Луганської області Бойко Наталії Володимирівни,

встановив:

до Вищої ради правосуддя 14 січня 2020 року за вх. № В-335/0/7-20 надійшла дисциплінарна скарга Веселова С.С. на дії судді Сєвєродонецького міського суду Луганської області Бойко Н.В. під час розгляду матеріалів, які надійшли з Головного управління Служби безпеки України в Донецькій та Луганській областях про притягнення до адміністративної відповідальності, передбаченої пунктом 6 частини першої статті 212-2 Кодексу України про адміністративні правопорушення (далі - КУпАП).

Відповідно до протоколу автоматизованого розподілу справи між членами Вищої ради правосуддя від 14 січня 2020 року дану дисциплінарну скаргу передано для попередньої перевірки мені - члену Третьої Дисциплінарної палати Вищої ради правосуддя Говорусі В.І.

Порядок здійснення дисциплінарного провадження визначено Главою 4 Розділу II Закону України «Про Вищу раду правосуддя».

Пунктом 1 частини третьої статті 42 Закону «Про Вищу раду правосуддя» передбачено, що дисциплінарне провадження включає попереднє вивчення матеріалів, що мають ознаки вчинення суддею дисциплінарного проступку, та прийняття рішення про відкриття дисциплінарної справи або відмову у її відкритті.

Частиною першою статті 43 Закону «Про Вищу раду правосуддя» встановлено, що член Дисциплінарної палати, визначений для попередньої перевірки відповідної дисциплінарної скарги (доповідач) вивчає дисциплінарну скаргу і перевіряє її відповідність вимогам закону.

Вимоги до змісту дисциплінарної скарги встановлено статтею 107 Закону України «Про судоустрій і статус суддів».

Відповідно до положень пунктів 3 та 4 частини другої статті 107 Закону України «Про судоустрій і статус суддів» дисциплінарна скарга подається у письмовій формі та повинна містити, зокрема, конкретні відомості про

наявність у поведінці судді ознак дисциплінарного проступку, який відповідно до частини першої статті 106 цього Закону може бути підставою для дисциплінарної відповідальності судді та посилання на фактичні дані (свідчення, докази), що підтверджують зазначені скаржником відомості.

Пунктами 2 та 3 частини першої статті 44 Закону України «Про Вищу раду правосуддя» передбачено, що дисциплінарна скарга залишається без розгляду та повертається скаржнику, якщо вона, не містить відомостей про ознаки дисциплінарного проступку судді та не містить посилання на фактичні дані (свідчення, докази) щодо дисциплінарного проступку судді.

У дисциплінарній скарзі скаржник зазначає, що постановою Сєвєродонецького міського суду Луганської області від 4 листопада 2019 року (суддя – Бойко Н.В.) у справі № 428/11242/19 його визнаного винним у вчиненні адміністративного правопорушення.

Відповідно до положень статті 268 КУпАП справа про адміністративне правопорушення розглядається в присутності особи, яка притягається до адміністративної відповідальності. Під час відсутності цієї особи справу може бути розглянуто лише у випадках, коли є дані про своєчасне її сповіщення про місце і час розгляду справи і якщо від неї не надійшло клопотання про відкладення розгляду справи.

Однак, суддя Бойко Н.В. не направляла жодної повістки на адресу за якою він зареєстрований та проживає з 7 червня 2019 року, а саме:). Крім цього, судді було відомо місце роботи –

Також, в матеріалах справи про адміністративне правопорушення були вказані номери робочого, мобільного телефонів та адреса місця роботи.

В порушення вимог статті 285 КУпАП судом не було направлено копію винесеної постанови у даній справі. Копію постанови отримав лише 13 грудня 2019 року після того, як з Єдиного державного реєстру судових рішень дізнався про її існування.

Після ознайомлення з текстом цієї постанови зв'язував, що у вступній частині суддя Бойко Н.В. вказує, що розглядає матеріали про притягнення до відповідальності за частиною першою статті 212-6 КУпАП (здійснення незаконного доступу до інформації, яка зберігається, обороняється передається в інформаційних (автоматизованих) системах), а в мотивувальній частині зазначає про вчинення правопорушення проти безпеки дорожнього руху, після чого встановлює, що він є суб'єктом правопорушення, передбаченого пунктом 6 частини першої статті 212-2 КУпАП (невжиття заходів щодо забезпечення охорони державної таємниці та незабезпечення контролю за охороною державної таємниці).

Враховуючи викладене, скаржник вважає, що у діях судді Бойко Н.В. наявні ознаки дисциплінарних проступків, передбачених пунктом 1 частини першою статті 106 Закону України «Про судоустрій і статус суддів», зокрема незаконна відмова в доступі до правосуддя, істотне порушення норм процесуального права під час здійснення правосуддя, що унеможливило

реалізацію учасниками судового процесу наданих їм процесуальних прав та виконання процесуальних обов'язків; порушення засад рівності всіх учасників судового процесу перед законом і судом, змагальності сторін та свободи в наданні ними суду своїх доказів і у доведенні перед судом їх переконливості; незабезпечення права на захист та реалізації прав, як учасника судового процесу.

У зв'язку з цим, висловлено прохання притягнути вказану суддю до дисциплінарної відповідальності.

За результатами попередньої перевірки дисциплінарної скарги та з наданих пояснень судді Бойко Н.В. встановлено наступне.

У провадження судді Сєвєродонецького міського суду Луганської області Бойко Н.В. на розгляд було передано матеріали, які надійшли з Головного управління Служби безпеки України в Донецькій та Луганській областях про притягнення до адміністративної відповідальності, передбаченої пунктом 6 частини першої статті 212-2 КУпАП.

Відповідно до статті 256 КУпАП у протоколі про адміністративне правопорушення зазначаються: дата і місце його складення, посада, прізвище, ім'я, по батькові особи, яка склала протокол, відомості про особу, яка притягається до адміністративної відповідальності (у разі її виявлення); місце, чає вчинення і суть адміністративного правопорушення, нормативний акт, який передбачає відповідальність за дане правопорушення, прізвища, адреси свідків і потерпілих, якщо вони є; пояснення особи, яка притягається до адміністративної відповідальності; інші відомості, необхідні для вирішення справи. Якщо право порушенням заподіяно матеріальну шкоду, про це також зазначається в протоколі.

Протокол підписується особою, яка його склала, і особою, яка притягається до адміністративної відповідальності; при наявності свідків і потерпілих протокол може бути підписано також і цими особами.

У протоколі від 30 серпня 2019 року № про адміністративне правопорушення стосовно було зазначено його місце проживання, а саме:

. Крім цього, зазначений протокол був складений у присутності особи, яка притягається до адміністративної відповідальності, а саме: , що підтверджується його підписом у протоколі.

При цьому, суддя Бойко Н.В., зауважила, що не надав до суду будь-яких зауважень, доповнень, пояснень щодо місця проживання або існування інших можливих місць проживання або перебування, а також в матеріалах адміністративної справи були відсутні будь-які відомості на підтвердження того, що зареєстрований та проживає за адресою:

.

Враховуючи зазначене, виклик у судові засідання здійснювався шляхом направлення судових повісток рекомендованою кореспонденцією з повідомленням за адресою, зазначеною у протоколі про адміністративне правопорушення, а саме:

, відповідно до положень статті 277-2 КУпАП.

Стосовно посилання на те, що суду було відомо місце його роботи та номер мобільного телефону, завдяки яким можливо було його викликати у судове засідання слід зазначити, що згідно статті 19 Конституції України органи державної влади та органи місцевого самоврядування, їх посадові особи зобов'язані діяти лише на підставі, в межах повноважень та у спосіб, що передбачені Конституцією та законами України. Кодексом України про адміністративні правопорушення визначено певний порядок повідомлення про розгляд справи, який судом був додержаний, а саме шляхом направлення судових повісток рекомендованою кореспонденцією з повідомленням за адресою вказаною у протоколі про адміністративне правопорушення.

15 жовтня 2019 року судове засідання з розгляду даної справи не відбулося у зв'язку з неявкою .

Наступне судове засідання було призначено на 04 листопада 2019 року, однак повторно не з'явився про причини неявки суд не повідомив, заяв, клопотань щодо відкладеній розгляду справи до суду не надав.

Слід зауважити, що інформацію щодо стану розгляду справи мав можливість дізнатися з офіційного сайту «Судова влада».

Обґрунтовуючи висновки про обов'язок сторони належним чином використовувати процесуальні права, у рішенні від 7 липня 1989 року у справі «Union Alimentaria Sanders S.A. v. Spain» Європейський суд з прав людини зазначив, що заявник зобов'язаний демонструвати готовність брати участь на всіх етапах розгляду, що стосуються безпосередньо його, утримуватися від використання прийомів, пов'язаних зі зволіканням у розгляді справи, а також максимально використовувати всі засоби внутрішнього законодавства для прискорення процедури слухання.

У рішенні від 26 квітня 2007 року у справі «Олександр Шевченко проти України» Європейський суд з прав людини висловив позицію про те, що сторони в розумні інтервали часу мають вживати заходів, щоб дізнатись про стан відомого їм судового провадження.

Вищезазначені положення у сукупності зобов'язують заявника до активної ролі в судовому розгляді справи для забезпечення найкоротшого строку вирішення спору та усунення обставин, що призводять до затягування судового процесу.

Право на доступ до правосуддя не є абсолютним, на цьому наголошує Європейський суд з прав людини у своїх рішеннях. Відтак, у кожному випадку заявник при зверненні до суду повинен дотримуватися норм процесуального законодавства.

4 листопада 2019 року суддя Сєвєродонецького міського суду Луганської області Бойко Н.В. розглянула дані матеріали та винесла постанову, якою визнала винним у вчиненні адміністративного правопорушення, передбаченого пунктом 6 частини 1 статті 212-2 КУпАП та призначила адміністративне стягнення у виді штрафу в дохід держави у розмірі десяти

неоподатковуваних мінімумів доходів громадян, що становить 170 (сто сімдесят) гри. 00 коп.

Щодо посилання скаржника на невідповідність у постанові статей КУпАП за якими він притягується до відповідальності, в саме: у вступній частині зазначено частина перша статті 212-6 КУпАП, а в мотивувальній частині – пункт 6 частини першої статті 212-2 КУпАП, суддя Бойко Н.В. пояснила наступне.

В резолютивній частині постанови був визнаний винним у вчиненні адміністративного правопорушення, передбаченого пунктом 6 частини першої статті 212-2, тобто саме в інкримінованому йому правопорушенні, а у вступній частині цієї постанови судом допущена описка, яка не тягне за собою зміну змісту постанови суду по суті, не погіршує становище особи, яка притягується до адміністративної відповідальності.

Враховуючи, що оскаржив в апеляційному порядку дану постанову та наразі справа перебуває у Луганському апеляційному суді, суддя Бойко Н.В. немає можливості вирішити питання про виправлення описки.

Стосовно ствердження скаржника про те, що судом не було направлено копію винесеної постанови, а отримав він її лише 13 грудня 2019 року після того, як дізнався про її існування з Єдиного державного реєстру судових рішень, слід зазначити, що для доступу до судових рішень судів загальної юрисдикції Державна судова адміністрація України забезпечує ведення Єдиного державного реєстру судових рішень (далі – Реєстр). Реєстр – автоматизована система збирання, зберігання, захисту, обліку, пошуку та надання електронних копій судових рішень. Суд загальної юрисдикції вносить до Реєстру всі судові рішення і окремі думки суддів, викладені у письмовій формі (стаття 3 Закону України «Про доступ до судових рішень»).

Згідно з частинами 1 та 2 статті 4 вказаного Закону судові рішення, внесені до Реєстру, є відкритими для безоплатного цілодобового доступу на офіційному веб-порталі судової влади України. Загальний доступ до судових рішень на офіційному веб-порталі судової влади України забезпечується з дотриманням вимог статті 7 цього Закону.

Як вбачається з інформації, що міститься у Єдиному державному реєстрі судових рішень, постанова Сєвєродонецького міського суду Луганської області від 4 листопада 2019 року у справі № 428/11242/19 була надіслана судом 21 листопада 2019 року, зареєстрована 22 листопада 2019 року і оприлюднена 25 листопада 2019 року.

Щоб виправдати дисциплінарне провадження, порушення має бути серйозним та кричущим, тобто основою для розслідування не може бути лише сам факт недотримання певних професійних стандартів. Така правова позиція викладена у Висновку № 3 (2002) Консультативної ради європейських суддів до уваги Комітету Міністрів Ради Європи щодо принципів та правил, які регулюють професійну поведінку суддів. (Страсбург, 19 листопада 2002 року).

Таким чином, під час перевірки встановлено, що відсутні підстави для висновку, що суддя Сєвєродонецького міського суду Луганської області

Бойко Н.В. допустила не гідну звання судді поведінку, і її наслідки є такими серозними і жахливими, що свідчать про наявність у діях судді ознак дисциплінарного проступку та потребують накладення дисциплінарного стягнення.

Будь-яких інших відомостей, які б могли свідчити про наявність підстав для притягнення вказаного судді до дисциплінарної відповідальності та посилань на фактичні дані (свідчення докази), що їх підтверджують, дана скарга не містить.

Таким чином вважаю, що скарга Веселова С.С. подана з порушенням вимог пунктів 2 та 3 частини 1 статті 44 Закону України «Про Вищу раду правосуддя», оскільки не містить відомості про ознаки дисциплінарного проступку та не містить посилання на фактичні дані (свідчення, докази) щодо дисциплінарного проступку судді.

Враховуючи наведене, керуючись статтями 42-43, пунктом 2 та 3 частини першої статті 44 Закону України «Про Вищу раду правосуддя», статтею 107 Закону України «Про судоустрій і статус суддів»,

ухвалив:

дисциплінарну скаргу Веселова Сергія Сергійовича стосовно судді Сєвєродонецького міського суду Луганської області Бойко Наталії Володимирівни (вх. № В-335/0/7-20) залишити без розгляду та повернути скаржнику.

Ухвала оскарженню не підлягає.

Член Третьої Дисциплінарної палати
Вищої ради правосуддя **В.І. Говоруха**